

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 18Csp/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516205029
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2516205029.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Y. súd W. sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobcu: W. A. B., P. B., so sídlom S. XX, XXX XX Ž., IČO: 31 575 951, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Žilina, IČO: 36 853 186 proti žalovanému: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. Y. XXX o zaplatenie 9.874,34 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 199,18 Eur, úroky vo výške 712,02 Eur, úroky z omeškania vo výške 248,10 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 199,18 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má n á r o k na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 89,06 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť B. B., a. s. sa žalobou doručенou súdu dňa 16.09.2016 domáhal, aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 9.874,34 Eur, úrok vo výške 712,02 Eur, úroky z omeškania vo výške 795,18 Eur, poplatok vo výške 20,- Eur, úrok vo výške 11,79 % ročne zo sumy 9.874,34 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.874,34 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, peňažnú sumu vo výške 60,- Eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.04.2015 bola medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou B. B., a. s. a žalovaným uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 620 633 v znení dodatku č. 1 zo dňa 24.04.2015, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 10.000,- Eur na bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX. V zmysle podmienok úveru sa žalovaný zaviazal splatiť poskytnutý úver do 25.04.2023, a to pravidelnými anuitnými splátkami vo výške 162,42 Eur v počte splátok 96, vždy k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca formou bankového inkasa z bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Keďže žalovaný porušil povinnosť splácať úver riadne a včas, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 12.02.2016 v zmysle čl. 4 ods. 5 zmluvy o úvere. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcu predstavovala ku dňu 02.08.2016 sumu spolu vo výške 11.401,54 Eur, pozostávajúcu z: istiny vo výške 9.874,34 Eur, úroku vo výške 712,02 Eur, úroku z omeškania vo výške 795,18 Eur, poplatku vo výške 20,- Eur. Istina peňažnej pohľadávky vo výške 9.874,34 Eur sa úročí úrokom vo výške 11,79 % ročne a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Nárok na zaplatenie poplatku vo výške 20,- Eur predstavuje neuhradený poplatok za zaslanie upomienky (čl. 3 ods. 1 zmluvy o úvere). Žalovaný svoj splatný peňažný záväzok voči žalobcovi do dňa spísania žaloby nesplnil ani čiastočne. Dňa 24.04.2015 pristúpil žalovaný k poisteniu schopnosti splácať spotrebný úver, poskytnutý

na základe zmluvy o úvere, a to podľa rámcovej poisťnej zmluvy pre poistenie schopnosti splácať spotrebný úver č. SBE2014, uzavretej medzi žalobcom, ako poisťníkom a obchodnou spoločnosťou W. E. B., a. s., ako poisťiteľom (ďalej len „poisťná zmluva“). Poisťná zmluva bola modifikovaná dodatkami č. 1 a 2. Neoddeliteľnú súčasť poisťnej zmluvy tvoria Všeobecné poisťné podmienky. Keďže žalovaný si zvolil súbor poistenia typu „B - Basic“ (poistenie pre prípad smrti, trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti), bol povinný uhrádzať žalobcovi mesačné poisťné vo výške 0,1 % z celkovej výšky schváleného úveru, t. j. 10,- Eur (0,1 % z 10.000,- Eur). Žalobca eviduje voči žalovanému pohľadávku titulom neuhradeného poisťného za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 60,- Eur (6 x 10,- Eur), a to za obdobie mesiacov august až december 2015 a za mesiac január 2016.

3. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 24.04.2018 v elektronickej autorizovanej podobe žalobca uviedol, že žalovaný načerpal spotrebný úver dňa 24.04.2015, do omeškania so splácaním pohľadávky sa žalovaný dostal dňa 26.07.2015, a to nezaplatením splátky pripadajúcej na deň 25.07.2015. Žalovaný uhradil iba dve splátky úveru spolu vo výške 324,84 Eur, z toho na istinu 125,66 Eur. Splácanie úveru sa realizovalo inkasom k 25-temu dňu príslušného mesiaca. V prípade, že na účte žalovaného nebol k predmetnému inkasnému dňu dostatočný zostatok na úhradu príslušnej splátky, dostal sa žalovaný do omeškania so splácaním úveru a nezaplatená splátka úveru bola preúčtovaná na technický účet (vo výpise označené ako UVER DO CALL). Obdobne ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru žalobca preúčtoval zosplatenú istinu na technický účet. Istina pohľadávky právneho predchodcu žalobcu ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavovala sumu spolu vo výške 9.874,34 Eur (zosplatená časť úveru vo výške 9.402,79 Eur + predtým nezaplatené a preúčtované splátky úveru spolu vo výške 471,55 Eur). Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nerealizoval žalovaný žiadnu úhradu. Úroky vo výške 712,02 Eur boli vypočítané zo sumy 9.874,34 Eur pri dohodnutej sadzbe 11,79 % p. a. od 26.06.2015 (posledná uhradená splátka) do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Suma 795,18 Eur označená v žalobe ako „úroky z omeškania“ je súčtom riadnych úrokov po zosplatení a úrokov z omeškania. Označenie „úrok z omeškania“ používa žalobca z dôvodu zjednodušenia výpočtov vo svojom účtovníctve (technická limitácia úverového systému). Úroky po zosplatení za obdobie od 13.02.2016 do 02.08.2016 (kapitalizácia príslušenstva) predstavujú sumu spolu vo výške 547,08 Eur. Úroky z omeškania boli vypočítané z jednotlivých omeškaných splátok istiny a z istiny po zosplatení a do 02.08.2016 predstavujú sumu spolu vo výške 248,10 Eur.

4. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 18Csp/30/2016 - 130 zo dňa 01.10.2018, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.675,16 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.675,16 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I. rozsudku), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II. rozsudku) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68,82 % (výrok III. rozsudku). Výrok I. rozsudku nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2018, výrok II. rozsudku v časti o zaplatenie poplatku vo výške 20,- Eur nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2018 a výrok II. rozsudku v časti o zaplatenie poisťného vo výške 60,- Eur nadobudol právoplatnosť dňa 10.07.2019.

5. Na základe žalobcom podaného odvolania vec preskúmal Krajský súd v Trnave, ktorý rozsudkom č. k. 24Co/37/2019 - 191 zo dňa 05.06.2019, právoplatným dňa 10.07.2019, výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie poisťného v sume 60 eur potvrdil a vo zvyšku výrok II. a výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že predmetná zmluva o úvere obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údaja za bezúročný a bez poplatkov podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona potom nie je opodstatnený a dôvodný. Ďalej skonštatoval, že odvolacia námietka žalobcu o nedostatočnom odôvodnení preskúmaného rozsudku v časti argumentácie súdu prvej inštancie ohľadom nesprávnej RPMN je opodstatnená. Odvolací súd poukázal tiež na nedostatok v právnom posúdení nároku žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 11,79 % ročne zo sumy 9.874,34 eur od 3.8.2016 do zaplatenia a nároku na zaplatenie kapitalizovaného úroku za obdobie od 13.2.2016 do 2.8.2016 v sume 547,08 eur (taktiež po zosplatení).

7. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť v ďalšom konaní v právoplatne neskončenej vrátenej časti opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených jednotlivých nárokov, za tým účelom v súlade s ustanovením § 295 Civilného sporového poriadku doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne v právoplatne neskončenej časti znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

8. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie zaoberal skutkovými tvrdeniami žalobcu a listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v priebehu konania, za účelom ich následného právneho posúdenia a opätovného zhodnotenia.

9. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného podľa § 180 veta druhá CSP, ktorí sa na pojednávanie nedostavili. Žalobca ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal.

10. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20170101?ucinnost=8.6.2004>>).

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

21. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Vychádzajúc zo skutkových zistení, hodnotenia vykonaných dôkazov a všetkého, čo v konaní vyšlo najavo, aplikujúc zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na danú vec, súd na základe skôr vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe žalobcu v zostávajúcej časti o zaplatenie istiny 199,18 Eur (9.874,34 Eur - žalovaná suma mínus 9.675,16 Eur - rozsudkom už priznaná suma) s príslušenstvom nie je možné vyhovieť v celom rozsahu. Súd vyhodnotil žalobu v časti zmluvných úrokov a v časti úrokov z omeškania ako nedôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol.

27. Súd prvej inštancie riadiac sa intenciami odvolacieho súdu vo veci opätovne riadne konal a rozhodol, keď predmetom konania po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu zostal nárok žalobcu na zaplatenie časti nezaplatenej istiny vo výške 199,18 Eur, úroku vo výške 712,02 Eur, úrokov z omeškania vo výške 795,18 Eur, úrokov vo výške 11,79 % ročne zo sumy 9.874,34 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo zostatku nezaplatenej istiny 199,18 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia. V časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá (výrok II. rozsudku), bolo právoplatne rozhodnuté pokiaľ ide o zaplatenie poisťného v sume 60,- Eur (v tejto časti bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený odvolacím súdom) a pokiaľ ide o zaplatenie poplatku za upomienku v sume 20,- Eur (v tejto časti bola žaloba zamietnutá a žalobca voči tomuto rozhodnutiu odvolanie nepodal). Žalobca podal odvolanie v časti II. výroku, ktorým súd zamietol žalobu v časti istiny vo výške 199,18 Eur, úroku vo výške 712,02 Eur, úroku z omeškania vo výške 795,18 Eur, úroku vo výške 11,79 % ročne zo sumy 9.874,34 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške vo výške 5,05 % ročne zo sumy 199,18 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, sumy vo výške 60,- Eur a domáhal sa, aby Krajský súd v Trnave zmenil rozsudok tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 199,18 Eur, úrok vo výške 712,02 Eur, úrok z omeškania vo výške 795,18 Eur, úrok vo výške 11,79 % ročne zo sumy 9.874,34 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške vo výške 5,05 % ročne zo sumy 199,18 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia a sumu vo výške 60,- Eur.

28. Po vrátení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie nevykonal žiadne ďalšie dôkazy, nakoľko sporové strany na preukázanie svojich skutkových tvrdení žiadne dôkazy nenavrhli a rovnako tak súd nepovažoval vykonanie ďalších dôkazov za nevyhnutné pre rozhodnutie veci (§ 295 CSP). Súd zároveň skôr vykonané dokazovanie neopakoval, iba ho opätovne hodnotil po tom, čo bol povinný vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu, že predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Po opätovnom právnom posúdení ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v predmetnej úverovej zmluve súd prvej inštancie dospel k záveru, že RPMN je správna a úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

29. Súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v ďalšom konaní mal za to, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu obsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ako ich vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. S poukazom na rozsudok odvolacieho súdu, ďalšou povinnosťou súdu prvej inštancie bolo posúdiť správnosť a dôvodnosť zamietnutej časti zostávajúceho nároku žalobcu na zaplatenie istiny a zmluvných úrokov.

30. Súd mal z listinných dôkazov nesporne za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 24.04.2015 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- Eur. Hoci predmetná zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupoval teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah založený medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom.

31. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- Eur a žalovaný uhradil celkovo 324,84 Eur (2 splátky po 162,42 Eur). V konaní bolo tiež nesporne preukázané, že žalovaný v priebehu trvania zmluvného vzťahu porušil svoju zmluvnú povinnosť riadne a včas platiť dohodnuté splátky podľa zmluvy, preto bol žalovaný vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a keďže k úhrade omeškaných splátok nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 12.02.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Ku dňu 12.02.2016 došlo k predčasnemu zosplateniu úveru (a teda strate výhody splátok). Z obsahu zmluvy (článok 4. zmluvy) vyplýva, banka bola oprávnená žiadať o predčasnú splatenie úveru. Na základe uzavretej úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 10.000,- Eur a žalovaný na poskytnutý úver uhradil sumu v celkovej výške 324,84 Eur, z ktorej na istinu bola započítaná suma vo výške 125,66 Eur. Istina tak ku dňu

zosplatnenia predstavovala sumu vo výške 9.874,34 Eur. Žalovaný v konaní nijako nepoprel existenciu dlhu, nerozporoval ani skutkové tvrdenia žalobcu o výške poskytnutého úveru, výške splatenej sumy, ako ani tvrdenia o zosplatnení úveru.

32. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je poskytnutý úver veriteľovi vrátiť a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zostatok nezaplatenej časti istiny vo výške 199,18 Eur (zostávajúca suma nezaplatenej istiny: 9.874,34 Eur mínus rozsudkom už právoplatne priznaná suma istiny vo výške 9.675,16 Eur), úroky z poskytnutého úveru (do predčasného zosplatnenia úveru) vo výške 712,02 Eur, úroky z omeškania (do predčasného zosplatnenia úveru) vo výške 248,10 Eur, spolu sumu 1.159,30 Eur. Keďže žalovaný netvrdil ani nepreukazoval existenciu právnej skutočnosti, ktorá by mala za následok zánik dlhu, bolo právne dôvodné žalobe v časti o zaplatenie sumy vo výške 1.159,30 Eur vyhovieť, pretože súd považoval žalobu za dôvodnú a nárok žalobcu za preukázaný. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi uplatnenú istinu v celom rozsahu titulom dlhu žalovaného z poskytnutého úveru, ako aj vyčíslené zmluvné úroky do zosplatnenia úveru (712,02 Eur) a vyčíslené úroky z omeškania do zosplatnenia úveru (248,10 Eur).

33. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatky z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Pokiaľ ide o príslušenstvo žalovanej sumy, žalobca si žalobou uplatnil úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatenej istiny 9.874,34 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia (právoplatným rozsudkom bol už žalovaný zaviazaný na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy istiny 9.675,16 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia). Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % zo zostatku nezaplatenej časti istiny vo výške 199,18 Eur (zostávajúca suma nezaplatenej istiny: 9.874,34 Eur mínus rozsudkom už priznaná suma istiny vo výške 9.675,16 Eur) od 03.08.2016, nakoľko aj v tejto považoval súd žalobu za dôvodnú. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania až od 03.08.2016, napriek tomu, že k omeškaniu došlo skôr vzhľadom na vyhlásenú predčasnú splatnosť úveru ku dňu 12.02.2016. Žalovaný sa dostal do omeškania dňom 13.02.2016, ku ktorému bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,05 % ročne, a žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne (5 + 0,05 %).

37. Súd žalobu zamietol v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia zmluvných úrokov vo výške 11,79 % ročne zo sumy istiny 9.874,34 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia. Tak ako súd už v rozsudku č. k. 18Csp/30/2016 - 130 zo dňa 01.10.2018 uviedol (v bode 47 rozsudku), žaloba v časti požadovaného zmluvného úroku vo výške 11,79 % ročne zo sumy 9.874,34 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, teda po zosplatnení úveru, je absolútne nedôvodná. Zmluvný úrok ako odplata veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha len za dojednanú dobu poskytnutia úveru, čo vyplýva aj z ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úrok je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Keďže ku dňu predčasnej splatnosti úveru došlo dňom 12.02.2016, uvedeným dňom boli splatné aj úroky z istiny úveru a od 13.02.2016 už žalobcovi zmluvné úroky neprislúchajú. Súd je toho názoru, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnutý úver je hlavným záväzkovým vzťahom. Úrokový záväzkový vzťah je vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku alebo iným zo spôsobov jeho zániku, zaniká i akcesorický záväzok úrokový (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25.10.2013, sp. zn. 3Co 85/2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98). Predčasné

zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014). Keďže odvolací v rozsudku č. k. 24Co/37/2019 - 191 zo dňa 05.06.2019 mal za to, že zamietnutie uvedeného nároku žalobcu nebolo týmto dostatočne odôvodnené, súd prvej inštancie svoje právne posúdenie dopĺňa nasledovne:

38. Pokiaľ ide o otázku nároku veriteľa na úroky z poskytnutého úveru za čas po jeho zosplatnení, ktorou sa aplikačná prax súdov už zaoberala, Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 24Co/104/2019 zo dňa 04.09.2019 uviedol, že sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania. Krajský súd ďalej v bode 20 rozsudku uviedol: „Odvolací súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98 a rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, z ktorých vyplývajú závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie v tomto smere, na ktorého odôvodnenie v preskúmanom rozsudku odvolací súd v podrobnostiach odkazuje, sa žiada zdôrazniť, že závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v rozhodnutí R 59/1998 (sp. zn. 4Obo 143/98 z 1.7.2000) boli prijaté aj v potvrdzujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co 30/2012-145 z 30.5.2012, ktoré úsudky súdov napokon akceptoval i Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012. K záveru súdov, že „pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru“, Ústavný súd SR v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Hoci žalobca v odvolaní opakovane vyjadruje nesúhlas s rozhodnutiami Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98 z 1.7.2000, odvolací súd nenachádza dôvod odchyliť sa od právneho názoru v oblasti zmluvného úroku a jeho uplatňovania po zosplatnení úveru prezentovaného v uvedených rozhodnutiach. Žalobca v odvolaní poukazoval na to, že uplatnený nárok nie je v rozpore s ustálenou judikatúrou a on disponuje rozhodnutiami súdov z celej Slovenskej republiky, ktoré nemajú problém priznať veriteľovi k predčasne splatnej pohľadávke zmluvné úroky do zaplatenia. K uvedenému odvolací súd uvádza, že na podporu právneho názoru vysloveného súdom prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, existuje množstvo rozhodnutí s vyslovením rovnakého právneho názoru o neopodstatnenosti nároku na úroky aj za obdobie po splatnosti pohľadávky, napr. rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/16/2018 z 12.4.2018, sp. zn. 15Co/193/2018 z 7.11.2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/70/2018 z 25.10.2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/221/2016 z 28.11.2017, sp. zn. 24Co/99/2017 z 27.3.2018, sp. zn. 17Co/110/2018 z 8.11.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/403/2016 z 27.3.2018, sp. zn. 24Co/189/2018 z 6.3.2019 atď.. Aj keď judikatúra nie je formálnym prameňom práva, súdy majú povinnosť v záujme právnej istoty rozhodovať o rovnakých veciach rovnako. Pokiaľ ani žalobca v odvolaní neuviedol žiadne iné

rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR s odlišnými právnymi závermi, nebolo možné jeho odvolaniu vyhovieť“. Obdobne Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 10Co/403/2016 zo dňa 27.03.2018 v bode 8. rozsudku uviedol: „Pokiaľ ide o otázku nároku veriteľa na úrok z poskytnutého úveru za čas po jeho zosplatnení, odvolací súd opierajúc sa o už konštantnú judikatúru vyšších súdov (okrem vyššie označeného rozhodnutia NS SR aj rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014), od ktorej nebol dôvod sa odkloniť, sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania. Na zdôraznenie správnosti uvedeného záveru odvolací súd dopĺňa, že závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v rozhodnutí R 59/1998 (sp. zn. 4Cbo/143/98), boli prijaté i v potvrdzujúcom rozhodnutí Krajského súdu Prešov č. k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011, ktoré úsudky súdov napokon akceptoval i Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV.ÚS 476/2012 z 18.9.2012. K odvolacej argumentácii žalobcu sa žiada dodať i to, že vyššie uvedený záver nie je v rozpore ani so znením ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona, keďže právoplatnou časťou preskúmaného rozsudku žalobkyni bol priznaný nárok na vrátenie dlžnej sumy i s úrokmi (avšak za čas do zosplatnenia úveru). Znenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka nezakotvuje, že po zosplatnení úveru vzniká nárok na zaplatenie úrokov z úveru i za čas po tomto zosplatnení. Pri poskytnutí úveru si zmluvné strany dojednávajú ako úroky, tak i lehotu na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov. Zákon teda umožňuje veriteľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku prirodzene sledujú úroky dohodnutú dobu poskytnutia finančných prostriedkov, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má veriteľ právo splatnosť skrátiť, tu i využitím práva odstúpiť od úverovej zmluvy. Pričom niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť po ukončení zmluvného úverového vzťahu úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je po ukončení zmluvy (po splatnosti) splatený, zákon priznáva veriteľovi za zadržovanie jeho finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta)“.

39. Pokiaľ sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplatenia zmluvného úroku vo výške 11,79 % z istiny 9.874,34 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, teda zmluvných úrokov po zosplatnení, t. j. po 12.02.2016, v tejto časti bolo potrebné žalobu zamietnuť. Súd poukazuje na skutočnosť, že bolo preukázané, že strany sporu si dohodli fixný zmluvný úrok 11,79 % ako fixný. Žalobca v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Ako uviedol aj Krajský súd v Bratislave v bode 13. rozsudku sp. zn. 6Co/56/2018 zo dňa 28.03.2018, „v danej veci vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru žalobkyni nepatrí. V tomto smere odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie Ústavného súdu SR (sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012), podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania /R 59/1998, 4Obo 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi“.

40. Obdobne súd žalobu zamietol aj v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia kapitalizovaných riadnych úrokov po zosplatnení vo výške 547,08 Eur. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 795,18 Eur, pričom vo vyjadrení zo dňa 24.04.2018 špecifikoval, že suma 795,18 Eur označená v žalobe ako „úroky z omeškania“ je súčtom riadnych úrokov po zosplatnení a úrokov z omeškania, pričom úroky po zosplatnení za obdobie od 13.02.2016 do 02.08.2016 (kapitalizácia príslušenstva) predstavujú sumu spolu vo výške 547,08 Eur. Úroky z omeškania boli vypočítané z jednotlivých omeškaných splátok istiny a z istiny po zosplatnení a do 02.08.2016 predstavujú sumu spolu vo výške 248,10 Eur. Sumu 547,08 Eur predstavujú vyčíslené úroky po zosplatnení (t. j. vyčíslené od 13.02.2016 do 02.08.2016) súd žalobcovi nepriznal z rovnakých dôvodov, ako nepriznal úroky po zosplatnení, ktoré neboli vyčíslené (11,79 % ročne z istiny od 03.08.2016 do zaplatenia).

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

44. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

45. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 a 3 CSP tak, že prevažne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,06 %. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 94,53 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 5,47 %, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy 11.461,54 Eur (istina 9.874,34 Eur + kapitalizované príslušenstvo: 712,02 Eur + 795,18 Eur + 20,- Eur + 60,- Eur) s príslušenstvom a súd zaviazal žalovaného na zaplata sumy 10.834,46 Eur s príslušenstvom (9.874,34 Eur /9.675,16 Eur + 199,18 Eur/ + 712,02 Eur + 248,10 Eur). S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci a tým daný prevažný čistý úspech žalobcu v rozsahu 89,06 %, súd v konečnom dôsledku rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu. Pokiaľ ide zamietnutú časť žaloby v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania vo výške 11,79 % ročne zo sumy 9.874,34 Eur od 03.08.2016 do zaplata, v ktorej žalobca nebol úspešný, súd neprihliadal na dôsledok procesného neúspechu žalobcu a nepriznal tak náhradu trov konania v zamietnutej časti protistrane, poukazujúc na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k.10CoPr/2/2016 - 361 zo dňa 27.06.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že „súd prvej inštancie ... pochybil tiež v tom, že pri posudzovaní úspechu a neúspechu vyčísloval výšku priznaných úrokov z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu, pričom pre takýto postup by bol dôvod len vtedy, ak by úroky z omeškania tvorili samostatný predmet konania, ak sú však len príslušenstvom istiny, pri posudzovaní miery úspechu v konaní nie je dôvod na úroky z omeškania prihliadať.“

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).